

„Ako chceš, aby ťa počúvali...”

Hrozí ti veľké nebezpečenstvo, že sa uspokojíš so životom – alebo s myšlienkou, že tak máš žiť – „dobrého dieťaťa“, ktoré býva v usporiadanom dome, nemá žiadne problémy a nepozná iné než šťastie. Takáto predstava je však karikatúrou domova v Nazarete: Kristus, ktorý priniesol šťastie a poriadok, odišiel z domu, aby šíril tieto poklady medzi mužmi a ženami všetkých čias.
(Brázda, 952)

2. júl

Považujem za prirodzené, že túžiš po tom, aby celé ľudstvo poznalo Krista. Začni však svojou vlastnou zodpovednosťou za spásu ľudí, čo žijú s tebou, za posväcovanie každého jedného z tvojich kolegov v práci alebo pri štúdiu... – To je hlavné poslanie, ktorým ťa Pán poveril. (Brázda, 953)

Správaj sa tak, akoby prostredie na pracovisku záviselo výlučne a od nikoho iného ako od teba: atmosféra pracovitosti, radosti, Božej prítomnosti a nadprirodzeného pohľadu.

– Nechápem tvoju apatiu. Ak narazíš na povahovo zložitejšiu skupinu kolegov – ktorí sa takími možno stali vinou tvojho zanedbania – hneď si ich nevšímaš, vyhýbaš sa im a myslíš

si, že sú mŕtvou záťažou, bremenom, ktoré sa prieči tvojim apoštolským predstavám; bojíš sa, že ti nebudú rozumieť...

– Ako chceš, aby ťa počúvali, keď okrem toho, že ich nemáš rád a neslúžiš im svojou modlitbou a umŕtvovaním, sa s nimi ani nerozprávaš?...

– Kolko prekvapení zažiješ v deň, keď sa rozhodneš spriateliť s jedným, s druhým, s tretím! Okrem toho, ak sa nezmeníš, právom budú môcť zvoláť, ukazujúc na teba prstom: »hominem non habeo!« – nemám nikoho, kto by mi pomohol! (Brázda, 954)